

CHORZEĆ (24) *vb impf*

-rz- (23), -rż- (1); -rz- : -rż- *SkarŻyw* (10 : 1).

o jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

inf chorzeć (2). ◊ *praes 1 sg* chorzeję (2). ◊ *3 sg* chorzeje (6). ◊ *praet 3 sg m* chorzął (7). *f* chorzała (2). ◊ *3 pl subst* chorzwały (1). *fut 1 sg f* będę chorzała (1). ◊ *part praes act* chorzejąc (3).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

Chorować, tracić zdrowie, słabiec; aegrescere *Mącz, Calep* (24) : Thegoż roku Krol Alexánder począł chorzeć z rużenia powietrza. *BielKron* 403; *Mącz* 4a; Niemoc w człowieku/ który nigdy nie chorzał: śmiertelna. *SienLek* 23; O Proznieniu ciała z Wilgości zbytnich/ s których ciało chorzeie. *SienLek* 32, 88, 101; *BudBib Gen* 48/1, 3.*Reg* 17/17; y tegoż dnia nie chorzejąc łkonał. *SkarŻyw* 311, 142, 291, 309, 332, 336; *Aegresco – Chorzeie, słabieie. Calep* 31b.

chorzeć na co (4): Wolála iŕz ná żołądek chorzwały/ niŕzli ná duŕzę. *SkarŻyw* 142; Sioŕtrá iedná chorzejąc bárzo ná pálec/ proŕiła iey/ iefliby miała nieiáki pierŕcionek/ ná takie lekárŕtwo. *SkarŻyw* 161, 546, 593.

W przeciwstawieniu: »być zdrow ... chorzeć« (1): A páni wpláčz niebogá/ [...] Kiedyŕ ty/ męžu/ łtękał/ iam ŕię dobrze miała/ A kiedyŕ ty záŕię zdrów/ iá będę chorzála. *KochFr* 59.

Zwrot: »ciężko chorzeć« (2): Ná tey drodze całą zimę ciężko chorzał *SkarŻyw* 543, 582 *margin.*

Szereg: »chorzeć i wątleć« (1): Bo chorzeie y wątleie ták ciało iáko y myŕł [*Augentur enim morbi tum corporis, tum animi*] od niedoŕtátku pokármu. *ModrzBaz* [38]v.

W przen (1) : Drugie oŕłábienie łtolice y władzey krolewŕkicy dla ktorey tá głowá chorzeie/ idŕie z rozerwánia dochodow y doŕtátkow krolewŕkich *SkarKazSej* 693b. [*Cf chorzeć na co SkarŻyw* 142].

Synonimy: cf CHOROWAĆ.

Formacje pochodne cf CHOROWAĆ.

Cf **CHORZEJĄCY**